

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو کي وير

Ketabton.com



پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه



د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ع = ۱۳۹۱ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com



د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړی او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پږواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رژېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچي يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچي يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه
لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پټې مې پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر لیرې په داسې یوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانیت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظیر نه لري او د طبیعت داسې ښکلا لري چې د هر تږي تنده پکښې ماتېدلای سې سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښایسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزیرې هم لري حتی په شمالي سیمو کې داسې تفریحی سیمې سته چې د دوبي شپږ میاشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ میاشتي شپه او توره تاریکه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هیواد افغانستان د تاریخ په یوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشینونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنگي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زیانمن سوی او هیڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هیواد دننه او دباندې د احساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، ویني ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. یوازي افغانان دي چې د دغې تباه کونکې غمیزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هیواد او وطن مرستی ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک لیکني کوي، څوک شعرونه وایي او څوک ویناوي کوي څو وکولای سې له دې لارې نه یوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکین وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه یو کس یم چې ژوند په ناروي هیواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مې تل د گران هیواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن یم او د خپل نیمگړي توانه سره سم مې خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په یوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هیوادوالو ته بیان او ورسره غمشریکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرلیک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مې هم لیکلي وه زه مسلکي لیکوال او شاعر نه یم که چیرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنیکي نیمگړتیاوي موجودې وي هیله لرم په خپلي پوهي او علمیت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون یم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن لیکوال، ژورنالست او پیژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک یوسفزي او د کندهار، کندهاریانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانی صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمایي، تصحیح او ښکونو سره ئې د خپلو هیڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د لیکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر یم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډیو افغانستان پخوانۍ نطاقې، ژورنالستي او ادیبې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمد دین ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو ادیب، لیکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نیت او ښکې هیلې د هیچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقیب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلي څرگندونې تاسو هیوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بیا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپریل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی څښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کور دئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه دښتونه
پلني پلني مي خپمې دي زه کوچی يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسې ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا و کړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا و ترو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کي فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ماته پښتو ژبه ده ښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې کولې
 په خيال پوځوسوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې پوهېدو سو
 ماشروع کړې ليک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ويي وياړ مې په نصيب دې
 فکر کړم مهريان راتمه حبيب دې

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ماته د خپل مور په مرتبه سوه

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دي
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دي
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تابهاندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې عملې پېژندل کېرې په بیان کې ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې خرگند رول یې را بنکارېرې په بنه شان کې

د بنمانو ته خرگنده بنه پیغام دې د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دې نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی په ورورې کې تهمت مه که الو الزام دې

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دې پردی ژبه زده کول یو بنه کمال دده بیان دې خپله ژبه هی رول بی بی کمالی ده پورته اوره که دی پرېرې اور په خان دې

پښتنو کور مور اباد نن په پښتو کېرې غلیمان غواری جوړ سوی کوردی وړان کېرې نن د چال او چالبازی خبرېرې پرېرې که لاس برسېرې تا په خان پوری حیران کېرې سیاسې تجاران ستان نارې وهی تل په خیرن زړه خرخول دی په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کارد نناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښه ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې ترمرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرگند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلگ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږي نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جگ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځايه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوې
 ستاسي دواړو يو لاروه ته نن ولي بې وفا سوې
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مو دوي كړي
 زړگى تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوې
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوې
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاسوې
 ارمان يود وطن مينه لوړ هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همناو سوې

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
ځان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خونـد کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه وـسـواس وـي
مـور او پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر وـر بـل بـه ډـېر وـه د پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅه د تـعلـيم کـري امانـزي بـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـا لـي بـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سوې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چا په اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

زمور دي هر شه لولپه کرل

کله لوپېږې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاري

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغاري ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مې جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بڼه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجې کښي يېو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزي نصيب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نـ نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارېږي
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارېږي
سوله راسې خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهېږي
ځيگر پرېږده چې رنځور په ترنګ کې بيا
امانزیه ټول هـ خلګ را پوهېږي
شريانونه سول کمزور په منګ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دى د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازې د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبېږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځنې پاته دېر افسوس ورځنې کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱.۰۲

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده وباسه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لې چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
په بربددن د بېلتون تېبې بندې وېرې
سورزگېرۍ مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چي را په یاد کېږم
زړه مې گوره چي هوس يې ورته کېږي
اخترو کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خونې ته هڅه کېږي
افغانې چرتونې ته الوزي وطن ته
امانزیه امید سته چي یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
 لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
 سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
 داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
 سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
 شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
 بوري سترگي غټې ورځي تورو بښتانه یې ځلېدلې
 جگه پزه لوره ونه سره سالیو کې تاوېدلې
 تصور راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
 د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
 افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
 د سپین زرو پایزې بونډه په نکر ورو بڼه نډي پښې وي
 سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
 وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
 دې پېوله سل پسونده د انګورو په باغو کې
 هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
 خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
 امانزی شابس پروایي ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمد لاراختیار پرونپرونه
خوډي عهد او پیمانان وي پردردرونه
ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبوله پرتتالپه
زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خوډسري پکښې کي نسته تر جارپه
که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
داسي خلگ منځ ته کړه ترشات ته کپه
چي لایق د عبادت تاته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانپه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې ډېر تاوان چاته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلودي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وې پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخله نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته ل وگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وي
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وي
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سي
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وي
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وي
 گل فریاد کړي توري شپې څنگه سبا کړي
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وي
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سي
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وي
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سي
 بلبل ژاړي گلان خاندي زمزمې وي
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړي
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وي
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وي
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وي

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر موږ ته را درومه اولس ټولسه انتظار دى
 ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتته اغيار دى
 بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
 غم د چاپه کور کې شين دى چي و خاوري ته غمخوار دى
 اوس عجبته زمانه سوه ورورد وروپه چرت کې نه دى
 مرسته پرې پرېده ځني تنبتي توطئه ده د روزگار دى
 څوک فرياد د لوبې کاري ځني مست وي په چرچو کې
 انسانې معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
 پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
 اما نزيه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـر هـ شـ پـه وـي مـېلـمـانـه زـړـه کـي غـمـونـه
 رانـه تـبـتـي پـه شـېـو لـيـرـي خـو بـونـه
 حـمـلـې وکـړـي پـر د مـا غـ بـانـدـي چـر تـونـه
 هـر گـړـي مـي خـو اـر زـړ گـي پـه رنـخـو وړ پـري
 د بـلـتـون خـپـي دـي پـور تـه کـنـتـه کـپـري

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـن گـلي کـنـتـونـه
 پـه هـر بـا غـ هـر بـا غـ چـه کـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وـي عـطـرونـه
 کـاشـکـي خـلـگ هـم بـيـنـا پـه ر و بـنـايـي وای
 د عـلـمـي زـده کـړو لـپـا ر هـ فـر صـتـي وای

د پـر ا فـسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
 پـر مـخ تـلـلـي تـخـنـيـک هـم پـه لـاس کـي نـسـتـه
 هـيـخ زړه سـوی يـي پـر و لـس پـه پـام کـي نـسـتـه
 خـکـه فـکـر هـلـتـه د پـر کـو وـي مـز لـونـه
 بـي ا خـتـيـا ر هـ مـي د خـيـال وـي پـر و ا ز و نـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خپـل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي ځـوړېرم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېرم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـړو درک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه کونښنونه څه لپاره
 اخر ټول څه يې وروان پريږدو لاره
 سپين کفن ته به ور لېږو بېله سواله
 چې پوه نه سي څو کد مرگ ژوند په سرحد کې
 خپل د نيت نتيجې وينې په لحد کې

فکر نه کړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون کې پر خپل ځان وي خود کفافه
 معاملې چې تل کوي نه وي شفاهه
 دغه ټولې سپکاوي ده شرافت ته
 توهين کېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زرگۍ کړې
 په نامه د پلار نيکه تل شرمگۍ کړې
 په ټولنه کې فاميل ته نام بدي کړې
 سپين سترگي ده هېڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مېرې کړې د عالمه نه شرمېرې

هر مجلس کې لوي تسبيح غټې خبرې
 په هر بحث کې د مطلب خوږې اتري
 ځنې وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبې زمانه سه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل کله پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عيان

که ټولني ته عيان سوان سوې په دوه ژبې
خیردي غواړه چې ثابت دي خپل هویت کړي
په دروغو خپل عمل هـیخ نه پوښـپړي
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
که څوک سترگي پوټـوي د واقعیت نه
په باطن کې ځانتـه جوړ بل مصیبت کړي
نـه به دا وي چې د پوهي لاره خپل کړي
په رنـا کې به ملت ته مل عزت کړي
پایلي ټـولي بـې توښـې وي فرېکـار ته
امانزیه لـردي چـرت و هـل عـادت کړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونى د يار په مينى کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومې
امانزيه پورته کېنه هله درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کې لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کې تجرې به دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزو دي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کې څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسې بیا هم لږ یې له گمانه
یو سپړی ولي مغرور سې چې یو دوی خبرې زده کړې
تحصیل وکړې خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړې خپل تر وسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستی ډېرې کړه پرېمانه
بخیلې پر وروڼو موممه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتیا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هه خوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بېنا يستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي ډېره ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
ټول به ځي پريوه لاره په رششيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
دنده بولنه واقعي لکه فکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه څو ځله بيا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیو بڼه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه بڼه پوهېدلای
 پورته سوی یو بڼه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو بڼه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای مو پدې دام کې نه یا صاحب د بڼه زعمیم وای
 کاشکې نه وای ته متون نه یا درواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دو مړه ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یا اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې بڼه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر بڼه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار بڼه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن بڼه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تترس اند ز اعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانه مردم
ببردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گگردن بیچارگان
سچ نکردند به فردا ز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصه دارالامان
همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
ستمگران اخربش کند امتزای بیبین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
 پورې تړلې او چا برابرې کله کله
 که مداح دي نو ناپوه له ځانه جوړ کړې
 بڼه یو چانس به پیدا کړې کله کله
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزیانو
 لاس پرته باندې تېرې کله کله
 ټول مننه په پټو سترګو څه چې اورې
 بڼه سړی درنه جوړې کله کله
 تجربې راتنه بڼو د لې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
 بې موده په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو که د دوی ګټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که یو وخت د چا په ګټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و روبرېږي کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختګ باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکړه سازه
تو طبیې زمزمه ولولس ته
ستېرې ډېر سوولسه بېگاره
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلنه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنګ دي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سببا ته
خپل هیواد به مومسور سسي
رانه لیري به پیغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به یو پربل کړو
دولت دغس دغه ارممان دي
امانزي زړه ته عیمان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري يې پاک رسوله
ته مخکښ د خپل امت يې پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يې پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يې پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخي سـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
و طـن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې بان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې امان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک ناسی بېه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـله زمـه وړد کـوره
 مـوړنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتا عملـدي چـي ولسـ مـي پـه خـوړ بـري
 زما ورونيـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژـر بـري
 خـمـره ډـر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوړنـځ گـناه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردی
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغـاري
 ولسـي ولسـي زمـوړنـځ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولسـ مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوړنـځ وړکـه پـرتـا بـاوردی
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوړد خـاوري حـفاظـت کـر
 دغـه زمـوړنـځ وړکـه و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـوي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل كيې بې مرامـه
 نن كمـزوري يـو بـې توانـه
 يـا پـر خـان يـو بـې گـمانـه
 خپـل لـه خـانـه لـېر خـبر سـه
 زمـا پـر كـور پـردى سـتمه
 خـه بـر هـان لـرې پـه زړه كـي
 فـكـر خـه لـه هـوسـېرې
 خـلـگـې وـري وـسـيلې تـه
 پـه بـد نـيت گـوري جـگـرې تـه
 تـه بـه وـينـې تاوانـه
 هـم بـه گـوري پـه هـارونـه
 سـتـا بـه مـات وي اندامونـه
 لـر هـو بـنـيار سـه فـكـر و كـر پـه
 زمـا پـر كـور پـردى سـتمه
 زه د پلار افغان بچى يـم
 مـور شـيـدې مـات تـه راکـرې
 مـوږ تـه دواړو دې بـوډلې
 مـوږ هـغـه كـر وچـي دوى كـرې
 سـد دې درولـه و سـرتـه
 يـو واري وگـوره بـه رتـه
 قـربـانـي بـه شـې د شـرتـه
 خـه وركـېرـه خـپـل پـرتـه
 زمـا پـر كـور پـردى سـتمه
 احـسـاسـات د خـو كـسانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــور نــــه او رېــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــې او كــــه بــــد كــــې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــه رې گــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــور و نــــيســــه بــــي بــــان تــــه
 پــــنــــبــــمــــاني بــــه بــــي فــــايــــدي وي
 د ر پــــسې بــــه غــــلبــــه بــــي وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــې وي
 ا مــــانــــزې بــــه د ر پــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چيغسه ههارسول
شمين سهارسوپه سمون کي
بوی دگل ولپوني کپرل
دسحر پپه پيوستون کي
گل گللاب چي عطري پاشي
د فکرونو پپه ببلون کي
د بلبل زره پپه مستي سوسو
مطربان سول پپه جنون کي
د بلبل خل وږي نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتون کي
امانزيه بنه يپي واوره
خوشحالي ده پپه ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويمنم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده تاته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شونې درې دي چې لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کپري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نااهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هېڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوای ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 رنډو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم رانډه دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسي خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سي خپل و خانتنه اهانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنځه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانځه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړې
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړې
د مغل د کارن نامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسته ونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هې ونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه سو
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژر پي وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چا چي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
اما نزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی خښتته تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنایي کې ټول خیالونه لېوني سې
د شپې په تاریکه کې ټول فکرونه سې پښېمانه
قدرتمنده د پرنه اهلې زړونه ته پرلاري سم کړې
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سې نسته
ته قادره توانایي زموږ دردونه کړې اسانه
صابر بندګان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزی درنه راضي يې نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوهه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
 پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
 سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
 شاه ته لوهېږي بي خبره چيغوي پورته په شرس
 خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
 چاچي ځان دئ ازمايلي پاييلي ورتته په مگس
 ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پورې وکړه
 چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
 که څوک ځي پريږدي تره پنبېماني ورسره ډېره
 دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۱۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټوله تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيتته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فکـر لوېدلې په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پرهيزگار د دغه کاره
امتناع يې په مرضـرورده که حاکم وي
د بنـيـادی ورځـي يې نسـتـه بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي کاندې که معلوم وي
خپـل د زړه وينـي بـه خـوري دوی امانزيـه
څوک چي نه کړي دغه کار يـونـبه هـاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضـــاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــري کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزگار کي ورسره سهوه خطا
که دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوک به هـیـخ نه پوهېدای په خوښه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پراېلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلبه ب هدف پر لاروي
په وار واری یې تجربه که په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سـی
امانزیه که کار پخپری په رشـتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
دنړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تثبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنج او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکر و نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړ مخ تجلا چي رابنځاره سي
تغرتول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هري لورت ته نوي ترنگ نوي نڅاوي
امانزيه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چې د زړه نه په هـوا سـي
عقل گوره همپشه يـي په سـلا سـي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني سـتا
بـه به دا وي چې عمل په تجـلا سـي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چې کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت افغانستان زما
مناسبت فرصت په لاس مور ته راغلی
په غیرت کې دي بساتوره توريالیان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به یو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزیه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوپ په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کې چې سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کې چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسټي کې چې بهار سو

څوک ژړا کې د بېلتون څخه نالېږي
 څوک غمگین وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تېست وي پروازونه په گلشن کې
 زړونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چې یخني سې د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسټي کېږي
 داسې برېښي زړونه ډک وي لانه فغانه

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سې
 بل د مينې په ارمان کې سپلنی سې
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگیروی سې

که د حال پوښتنه وسی د خوارانو
زخمی زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر دوی د حال سی
خپل سرونه ټکوي د بی غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانني ننه بدایي کرم
مسافر خمه و مره خواري کرم
ننه پنه فکرد قصه رويم
خه لرم پر پر بنيدويم
لوی خنبتن ته عاجزي کرم
سيم اوزر ننه جديدي کرم
زه ممنون يي د پير زويم
احسان مندد و سويلويم
ژوند کي د پره خوشحالي کرم
امانزي يي باوري کرم
د بنه ژوند پنه تيريدويم
چيري خو و بن هلته په شپو ييم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانزیه دا خـــه حال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنګي

ســتــا پــر مــخ اوبنــګي بــه پــري
 لــونــد گــر بــه وــان دې مــعــل و مېـرې
 پــه طــيـعــت خــرــاب خــرــاب ســوم
 پــر زړــگــي کــبــاب کــبــاب ســوم
 پــه لــيــد و تــرــاب تــرــاب ســوم
 چــي بــغــاري پور تــه کــه پــري

د غــرــيــب ســوي نــاري دې
 د ظــلــم نــو ســلســلې دې
 خپــرې ســوي تــاري کي دې
 وړخ پــه وړخ چــغــي جــگــې پري

د افــغــان بچــي تــه گــوره
 د رــبــد ره گور بــه گــوره
 غــرــيــبــان ســول بــي لــه کــوره
 يــو پــه بــل بانــدي خــوړ پري

وړتــه گــورم پــه عــذاب ســوم
 پــه زغــمــو کــي کړيــاب ســوم

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیغام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانې دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرې زما د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ د دې هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پر نيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کې نسته
يو روښان نوښت پکار چې نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کې زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان نه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کې
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دې که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مـرام ته ورسـېږي
 ډېر تللېن په ژوندانه کي دهـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي بانډي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښنو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېټمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیه ول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې یې راسپېره کړل غټو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته ترجهانه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سي دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سي د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سي پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لسه تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مي ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مي محوه کپړي
 دغه لونه نري کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مي نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچني ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر ابلم وي د پرد يو
 بېغوري پر هري لوري امانزي ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاییدل ښه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلود جبرائيل په تله
زه امانزي په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل ودرځېږي
 خوندي وي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېری بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چیی مزې مازدیگری دی
د کوهک گلان میی سترگو ته درېری
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنیاس ته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بې غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېر شوقی وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخښلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او بېکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دې وه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 څه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپې بې کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سرې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زيدي ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلي ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبون نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنځا کړې
 هغه څوک چي د وحشت پر نیلي سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کي تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنهاسوه په بنکاره بنه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بنه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بنه څو نه د څپو په توپانو کي
 يا به بنه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بربرداروم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خښتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتنه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خيال سو
 مني ڊپري تر سوو په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان نه ده وتلې
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتنه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

خومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون كې
د سړي پر سر يو كال تاته افزون كې
دی راځي سو سو ل قبوله پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت كې ډوب سو د يارانو
واقعيست كې دي فارغ د قريبانو
چې هر خومره ده تېلابن و كړل له توانه
پيدانه شو هېڅ ملگري له رشتيانه
امانزيه د سړي زړه په ژړا سو
د كلو خوارۍ عبث په واويلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نا اهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پردیو په وحشت کي خلک حیران سوه
که منطوق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـدـر وـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه راسـتـنـې
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـامـرادي
هـد فـي و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاري سـمـپـري
کـه وـي جـاړه خـيـال مـصـروف پـر بـه وده وې
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـاني پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيب د هـغـه چـا سـي امانـزيه
چـي هـو نـبـيـار يـې هـم نـشـيـنه پـه بـغـل کـي ودر پـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلو وپول پلینو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل دامنه
 امریکه اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهي تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بهي فايده دي
 په مديران دي حلېږي پراېلمونږه
 په رشتيه که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښي کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمېمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځير سو دې سوالو ته
امان زی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوښیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پولسه ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد میني په زانگو کي زنگېدلم ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلم ترسهاره
د ناورين تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به يې علاج وینېدلم ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمان گړځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلم ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليکلو مومي د خپل زړه تسلي کړم
په ناپايه سمندر کي توکل په تعالي کړم
که پر زړه سي يواځه همام د خوځېدو
تول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېدې
بېچاره اولس ته گوره چي تول کور په کور بېدې
تورد ظلم غوړېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخلمه هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
 خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
 د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
 د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
 خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
 پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
 څل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
 تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
 غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
 تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي گورم

په تا بنډاد ډکي ولي ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکرا رامېږي چې دي گورم

تولسه عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه درانه مزلونه
هروچ خلق په تا او بېږي چې دي گورم

د شملې غميان په خاورو کي پتېږي
دويار شنختي دي نورور کي شوې نرېږي
د اولس او بڼکي بهېږي چې دي گورم

لوبسه سهوله ډېر مشهور د بيازيگرو
معاملې دي په پيڅو رد يرغلگرو
پر ځيگراو بڼکي تويېږي چې دي گورم

لويي تبلي کړولي يېم بې توانه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شانې
تول افغان پکښې کړېږي چې دي گورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېرېږي چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غښتلي ته حیثیت کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله پله پله زندان كې
شاه و خواجه گدېوالونه
په پورته پورته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه ووه
سختي شپې مورتې و تېرولې
دېر اوږده لوى باركونه
پكېنې جوړه لوى وينگوننه
دېر بربداره دهلېزوننه
لومړي بلاك كې ستر و حشمت وو
د چرخي پله پله زندان كې
اوس پينيزه دروازې وې
غټ قلفان پله خړېدلنه
هر قردم كېنې وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای لسه پاره
تول بنديان ناست و بېكاره
انساني حقوق پايه مال وه
د چرخي پله پله زندان كې

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورغ بیه انتظار وې
 په موسم کې د سره ژمي
 خا طرې وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو و نوبتونو
 هر ورغ به وه عرضونه
 زنداني دموکراسي و
 د چرخي پل په زندهگان کې
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو و بېخي ننه وه
 کړکي ته وولي پنجره وې
 خو هینداري ماتي سوي
 شواوخوا په هر اطراق کې
 د پاره واره وه کلکینونو
 هغه خو کوک چي د اطراف و
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کې خو د خواهان و
 بې انصافه ظالمان و
 خپل اولس ته د بنمنان و
 ته ولد خداد کثیف سیستم و
 د چرخي پل په زندهگان کې
 د دوبي په گرمي کې
 د خول و دربانو دې چورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خيانت و وطن تنه نسسته
 خيانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چاغلا کړې
 نه مې هيڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چاغصب کړې
 صرف يوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلې په شاک کړې
 څوک اخته په خوس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بلدينگونې
 هر ورځ خه وري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خانې به بې خبره
 پردی لومېه کې راگيرسي
 دوسيه سي ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خڅنه بېشان دئ
 نه عا دل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخه ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 مالې دلي ډېر خوانان وه
 چا نوكان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې ازخمې بې په پوسې تي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويې ل خو بې حتمې وه
 د غسه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسېت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملي زعيم لې په پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كاله
 ډېر رضو روډې په هر لاره
 دې بې خې لاص د عياشې وي
 نه بې په ډېر احساساتې وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلوسوزي وي
شرط په کار دئ امانتيزه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوزم ورت تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بڼه کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصیر کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې د ولايه په زخیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سي
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوينې سي سره ګڼې
امېلونه ځنې جوړ سي په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غايې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوش شي نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې شي څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي له پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلې زما نه سوې تر سره
د اميد هڅې نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شپين چمن کي د گلزار غوټې لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمره
اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تراخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پر او کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورنگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چي د نفلو په درېدو وم
چي راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښي کي نغښتي بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وو د مکه به بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تر جهانسه
نور لاهم خلگ خور پري تر توانسه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کوي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کوي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کوي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبيني ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لسه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې لسه شانسه
ژبې يورنگ زړونه بل سوله عيانسه

دورنگي يې په چه روکي معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهريږي

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماز زهرجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکر و کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربیګنې ده یو تر بله
وارثه کې دېره نغمې د نېمنې ده یو تر بله
یو چې لږ په ګډه مورسي د بل سترګې باندي سرې وي
همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې
قناعت په منځ کې نسته خواشینې ده یو تر بله
چې منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
د خبرو چې واورسي درچپه به کړې غټ غرونه
امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوی هـ شیخ نسته معلومېږي
 مینه نسته مهـ ر ک م س و
 بسې غـ وري ده تـ ورمـ ماتم س و
 نفاق هر کـ ورتـ هـ رسـ ېږي
 راتـ هـ جـ وړه تربگنـ ي سـ وه
 د سـ ر خـ وړ مـ خ تـ هـ خـ واري سـ وه
 زړه پربشـ ان ورتـ هـ سـ ولېږي
 هیلـ هـ خـ هـ سـ وه د پلرونـ و
 پـ هـ مـ راتـ وه د نیکونـ و
 توجـ هـ نـ ورتـ هـ کـ ېږي
 مـ وړ مـ ؤول د حفاظت یـ و
 خپـ ل د خـ واري پـ هـ عزت یـ و
 پـ هـ غـ یرت پرتلـ هـ کـ ېږي
 پېرزوینـ هـ وه هر کـ هـ
 مرستـ هـ ولاړه یـ و تـ ر بلـ هـ
 تهمـ ت خپـ ل ورورتـ هـ جـ وړېږي
 تـ هـ دا ولـ ي بسې پـ روا سـ وې
 نن دې خپـ ل کـ ورتـ هـ بلا سـ وې
 تـ ول اولـ س دې پـ هـ ځـ وړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حله پری
غېرېدې خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتنې کړه
ټول کارونه به به سېمېرې

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنډلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې يوتربله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگي دي د ميندو ترمي او بڼکي تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نااهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلانن او پوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریځکار نن په کمین کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنډلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چې قدرت ښکلاده ستا په نصیب کې
 د عطرونو پېرزوینه چې وتا ته حبیب کې
 بلبلان بيماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار ښه ترانو لوره مخصوصې هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړې نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دي
 ټوله ژوند یوه لحظه ده هر کار دایم انجام دي

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهې د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرامون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جاړسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دي
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دي
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په توان دي

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دي برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځی سره ياري کړه مخ پر لمړدي حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوه تالو كي ستا لمن ته
غم به ليږي رانه ولاړي ستا په غېږ كي
هله بيا به زړه در توپ كړه ستا گلشن ته

رانه ولاړه به غمون نه ليږي ليږي
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنډاد سو
مطربان له بغلو ونه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت كي
بنه وعظونه به كېدل د عالمانو

نابره ديخني توپيان راخي سور سو
ناعلاج به غم پاشلي په هر كور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورته شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورته
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـڅـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتيکونـه ايشـپـري پـه بـېـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحـرم سـوه
د وړيـو اـختلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لاندې توله يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اخسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابنه بونه ماته بري
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو ليدل کپري
گوران و طن راتنه سمسور ډپر
چرت چي څومره راتنه ډپرسي
اندېنې وي د خپل کور ډپر
څه چي زړه مې منل غواړي
راننه غلبي دي پېغور ډپر
چيغبي ژرسېم اور ډپر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتنه شو ډپر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزيه پري زور ډپر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـر شـا جـوړ پـري
ډېر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـو مـو هـد فـونـو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ اـما نـزیه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلونہ
د غزاو سستا یادونہ
تہ افشار و یجہارہ کپری
دوست د بنمن تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د د بنمن زہ وسلہ وہ
د نفاق بنہ وسیلہ وہ
د افغان پکر کر ورجگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ وروردی نن وژلی
سستا زرغون چمن سواغلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
مخ دراوړي ستا و خواته
شمه جگه که په سبب تاته
بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
پکتیادي سکه وروره
ننگر هارد خپلې موره
درپه ییاد که په دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
یوه ژبه که په هوډونه

ته ول که پرئ یی و د زه رازونه
راوړه نور ستا پیغامونه

دواخان ته نیمه روزه
دم زاره ته هر گرد بزه
دلغمان ته هر جلر بزه
ستا و طندئ ستا هډونه

زمه وړ خا وړه پښه تونخوا ده
پښه وړ که په وازه خوا ده

لــر ا و بـر تـر ټـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو وورته ژاړو
وطن ډک سوپه ويجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي والـي ووتې د زړو نـه
لـي سـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـي مـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـول وپـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـه يـه تـه اـهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه انـد بـنـو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـه و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـر اولـس و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه رگه کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمير کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضاوت دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بڼايســت ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــوا پــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښې
 پېر شېبو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېه گرځېدممه
 هر ورځ فصلمو ته تلمه
 ستا پېر مينه زړه پاچا او
 زمماروچ يې زمما تېن يې
 د ميوو دې مننت بېار يېم
 سيال يې نسته پېر نښې کي
 شنه باغونې شنه بې اغچې دي
 بې مثالې ده دي ميوو دي
 بې کلي کور وې د زمريانو
 تفرېگه اهد جنگي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگه اهد زرغونې ته
 ستالمه نن انتخاب سوله
 زمماروچ يې زمما تېن يې
 نن دي ويېنم خوار او زاري يې
 تېرې تېرې پېر پېر سوي
 نه جرگه يې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستاد بې کلي غره پېر سر کي
 د پېر تون د کور پېر ور کي

د بامونو پمپه ممبر کرکي
 څوک ولاړ توپک پک لاس دی
 پرماشه یی پرتسه گوتسه
 زما روح یی زمما تن نیی
 ستا اصلي وارثان څسه سول
 رشید خان بیارا ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا ممي امان جانسه
 زهیر سوي یو لسه توانسه
 سررا پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کي سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کي یو لوېدیلي
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یی زمما تن نیی
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مرمورا ژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سوي
 یو د بله په پراوړه سوي
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سوي
 امانزي زړه کي بنیادی سوي

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څو ک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څو مړه پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی پسه بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ يې پسه يوروپ کېي
زړه زهيري سې پسه مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نارې ديتيمانو
د اصيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوڅو کنډي کېي چي رايا د کورم
امانزې ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لرمنه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي خه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککړه
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېری سوی خپې پر پرده
خاتنه نوي چاری کنبېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بیغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
يا انداخت وو د تانکونو
چيري بيا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو مي پراوړو کړ
لڅي پښې مي ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم
غلبلي سولي په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوري کرې پورته کېږي
هيڅ مي سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
يو وارييا نور درزهار سو
سوي چيغي تر غوړو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړې وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په ښه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هډ ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کېږي
که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځېږي
زموږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چوکیو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډېري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله څو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي
لوی اختريې بختور سي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربړم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهبړم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربړم زه اوربړم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبړم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غوړېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلی مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ را ولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راحمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سباسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلك سره ورکړي
 خط په زغرده د دېنمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پرديود ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هلته زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه ده دي عهد نه ده دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه ده دي قول نه ده دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگي په تا اخبلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کيږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کي پښتني هيلی سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامی لورې کرېرې خېرې
زه افغان یم خـر پښتون یم تل مین پر ازادي یم
یوارمان لرم په ژوند کي چي وطن به ابادېرې

تـول پښخه کسه خوش حال دي بنگلـو تـه
خپل د ورور ویني زبېښي خوښ دي پیسو ته
کری شپه دېر سرگردان وي په چرتو کي
چي د غلا پلان تېرې پردي تونبو ته

درته گـورم چي وړانېرې زمـا وـطنـه
هره ورغ به زخمی کېرېرې زمـا وـطنـه
د نفاق میوې چي کور په کور خړه وي
خدای خبر چي به رغېرېرې زمـا وـطنـه

خوک چي پوه نشي په زیان د خپل ټولي
یا اگاه نشي په توان د خپل ټولني
دروازې به ټکوي تـل د پـرد یـو
نه به ویني ټول نقصان د خپل ټولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتنه ايسسته د ماشي پرې پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډ سسته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه ټکي
 توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
 د دښمن په ژبه ځان که بڼه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردونو نه زه رد ارسوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خنډې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بول د اور سره په جنگ دي
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو و تاوان ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړې هدايت دئ
څوک چې مل وي د بد کارو زيان ويني

که مې غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چې ځان په کس ته ورم بلا ته
که ښه نیت ياب بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يودې فکر او خيال ترم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمني
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمني
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لوره صداقت دي د مېرمني

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گلو باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه دماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادرکي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرپړي څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورپړي څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کپړي څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنويرد خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمورډ خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمورډ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پراس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رڼېږي زما وطنه

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
 اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچا را یې پرې سو

خدا یې ته پر دې وړانګارو غضب وکړې
 ښکلی قصرو کنډواله څرې څرې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په ډالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چې عیني سي
 لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۲۰۲۱ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورتنه ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځير يم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعليم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړي يو تر بله
د نېه علم سې خاوند نېه ادب دي په نصيب سه
امانزى درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفرم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر م
بنايسـته کـلی بنـارونه په ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه په خـبر م
تـول بنـارونه حصار سـوی په قلعه کـی
شـا وخوا جـگ د بوالونـه په نظـر م
د بنـمناو تـل حملـی پی پردوی کـولې
زه د دې خـاوري تـاریخ نه خـه خبر م
په ساتنه کـی د خپل اولس یـولاس وه
هر سـری ویل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان په سر م

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوی باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجندان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليـجان وـو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيـخي رابـانـدي گـران وـو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت کـي نـامـي ځـوان وـو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وـو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـي يـي د کـان وـو
 پـر هـېـزگـار خـلـگ يـي ډـېـر بـنـه خـو بـنـه پـدله
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومـره يـي تـوان وـو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وـو
 ډـېـر غـنـبـتـلى دلاوړه پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـه پـدې بـنـه يـي گـومـان وـو
 د مـارـانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسـي روان وـو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي وـخـور
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلى حـال يـي پـر پـشان وـو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـه د وي امانـيـه بـنـه انـسان وـو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعا درته زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

وېر

افغانان تېرول وېر كې ډوېرې
 پېر خپل ولوليس مې زړه رپېرې
 تېرول زنگ او ات غم كې غمېرې
 افغانان ولوليس اور كې كړېرې
 خالق ته فضل پرو كړې خه پېرېرې

د يكش نې ورځې سهار وو
 د حوت د مياش تې نوبه سار وو
 په كلي كور كې پسهار وو
 تود په مرگونو كو كې بازار وو
 شپاړس نفره د شهيد كور ته ستنېرې

په خبر تولا كنه د هار سو
 د هرا افغان پر زړه پرهار سو
 د شهيدانو جوړنات سار سو
 ارممان ارممان راتنه تيار سو
 د مؤمنانو شهادت مې نه هېرېرې

امريكايان ورځې هر كور ته
 په نيمه شپه كې د دوى لور ته
 د سړو مرميو وشو ماشور ته

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاس ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نېس خپري

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنی فکر كوم دوی بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مي هر چاته گويایم
د ولس په درد اخته زه شپه بيگناه يم
د بابا توره زړه سوه نه خلبېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپر په دوه دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فيل په غوږ بیده يې د زړه سره
سې په غبرگو سترگوړوندماته ککره
د وطن هیلې نمامرادي ورتته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سېلابونه

اوبنكي به قطري جوړ سېلابونه سې
زموږ به نيمه خوا تېول ارمانونه سې

غواړي دېن منان منگولي بنځي كړي
چوږ به ذخيروي ټوله كانونه سې

كوړپه كوړ به شين وي د نفاق مرض
زړو كې به زخمو نه پرهاړونه سې

بيا به پسرلي كې گلان مړاوي وي
هر ځای به ترينگلي او اوزونه سې

نه به وي راستي او صداقت منځ كې
ورک به وطنپال سم تاريخونه سې

د افغان باتوره خاوره كه ستم كې سوه
لوت به دي جگ غرونه او باغونه سې

شپې به تر سره هاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سې

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلۍ سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدووه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارول سته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اوربل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوو در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پردیـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر سوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازی چـــــــي تـــــــکـــــــو وې د نـــــــو روو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر سر د غـــــــتـــــــو وگرهـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــریـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نـــــــو کـــــــر یـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پردیـــــــو کـــــــي اســـــــیر ســـــــوې
 خان دې بایله پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقیر ســـــــوې
 سردی کبـــــــسته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــرې
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدې کونـــــــدې کـــــــرې
 چـــــــي خوش حال یـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــینو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معیوبینـــــــو
 نه دې دین نـــــــه دې دنیا ســـــــوه خوار کـــــــیه
 ستا نـــــــه هر خـــــــه ټول خطـــــــا ســـــــوه لېو نیـــــــه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــې
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نـــــــبان او بـــــــې پـــــــر ده ســـــــې
 امانت یـــــــه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوې دې
 خو ژوندی دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردی دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسیر د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جیون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حیوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم یاد پردي وه
 وساطت د سره صلیب چي راپیدا سو
 لرامید د نوي ژوند فکر کي بیاسو
 فرمانداره امریکه او دوستم دواړه
 موافق سو وه فیصله د غم تیاره
 افغانی طالبان ټول به عفو و کپري
 طالبان پاکستاني به رخصتېري
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېرې انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلې بی شان
 ساعتونه او کالی اخلې بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگيچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره ختلی
 بیا هم د پرو د مرگي سلگی و هلې
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو خوانانو بیا د مرگ پولسه لیدل نه
 په زرو خوانان شهید سول کانتینر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاریکه وه چې مور راغلو شو برغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بل دوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بهی دریغ ده د گولی باندي شری وي
 یوه کنده چې شپږ زره متره کېږي
 د لیلی د بخت کې خوانان هلته بنه خپري
 عجایبه قتلگه گاه سوه په نړۍ کې
 دغه کار و سو کاملاً بهی غوری کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپږ سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو خو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کښته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورایله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بهی پر سانه

ځکه رغد بغاوت پورته به بېې توانه
 دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغله و سوله د خو نفرو
 پوره دوه شش بانه روزه جنگېدلنه
 خو یو یو بېه په نوبت کې مېرې کېدلنه
 شهیدان سوه تر خو پاتې یو بشرو
 قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشرو
 امریکه باعث د تېرول وحشیې مرگوه
 دېر فلمونه دک د وینو په رنگوه
 اوس چې سوي هېڅ بیان نه کوي چاته
 په پوهېږي امانزی همگوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ كې ډېر پوهان كه عالمان دي
 پر ولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېكۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا خه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل خای نيسي په زړو كې
 په ټولنه كې سرخ رويه خپل په شان دي
 كبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي كړي پروگرو
 په بڼه خوی كې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه كوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسي خليگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشيتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سې
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځممه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځممه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځممه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځممه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځممه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځممه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځممه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځممه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لسه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لسه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگاه تللی وم میله ده د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وایې بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزی هک پک چیران وم ورتته تللی
 خدایه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یېم منظر و ته
 رودخانه کسي غرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې اورو ئې وې
 معلومې کاني شگي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنجا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صياد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي ړندېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته بېه رسېږي او ږېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره ننا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنر دئ
خو لغره بپي سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئي بل نقاب پرسر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئي قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سرلښکر سسي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سسي
مکتبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سسي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې وزر سسي
که پر هېز سسي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سسي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تور ورک ئې ثمر سسي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مهي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپه بري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همته ما مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نـور صـباح تـه د زرگـي پـه مـحبت یـم
سـهارو پـه خـوږه ژبـه راتـه گـرانـه
امیـد واره د میونـد پـه شـفقت یـم
میـنـه ناکـه مـروا جـانـه ده تـر ټولـو
مطمـئن د عايشـي پـه ذکـاوت یـم
پاکـه ربه تـه یـې هر خـای ساتـندوی سـې
امانـزی ئـې خوښ پـه ډـېر نـسه تربیت یـم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان سسي
 لابه خاخي خو ازاد افغانستان سسي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 ترڅو نيت دي بشري کار د انسان سسي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپړو هيلو کاره بهه دي ارمان سسي
 که غبي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سسي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغبي بهه ستا مخ ته توپان سسي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان سسي
 ستا چي طمع دشغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سسي
 قهرجنبي سرې مرمي چي په شاگرځي
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سسي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرې څه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوتېسه سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ لږه ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماڅا زه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه لږه فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
 تلل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
 خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
 بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
 چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
 خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
 بي ملگري ژوند عبث بي ځايه بوله
 فکرو کړه چي خوښي نسته سبب ته
 که نصيب دي تاريخ ک ژوند سو خوار کي
 کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
 لسه پېريو تجربې سوه امانزي ته
 د ژوندون ډيري ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژرنگي مخلوط بنکاري
بنایست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبو زړه کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره بنکلي ننداره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی بنکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمېدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سببا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصيب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـڼـه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـښـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي كولوې ديولېر تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ كړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سه سونه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي كولوې مخ هم ستا پكښې كي تور سو
 د چرچو څنگ ئې نور دي مگر ستا پكښې پېغور سو
 چوراو غلا چي څنگ كاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه كښې پرده
 عدالت كي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 كه څوك غواړي كه نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي-۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه كـ
 د حكمت پسته انگرېزه كـ

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
 فکړو بد شاعرانو په هنریریم
 امپلوننه جوړوي د سرو گلانو و
 د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
 گاهي بېکلي باغچه کې کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکریریم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سې
 یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
 ازادي د گران وطن ته هوس پرېم
 امنزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
 پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
 په رشیتیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
ثمره ئې د خوبنيو شانتنه بحر
پتول ئې چې وروې زړگي ته قهر
همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
مشران که په عادت وي پکې زيان سته
پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
پرهېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
پنېماني ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفتونه په نړۍ کي
د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
مقصودونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
نام نهاده شعارونه ساختکي دیموکراسي ده
خه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
علم خغلي تر اسمانه د پېشـرفت خبري د پري
ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :



- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**